

FOTO INDIVIDUEEL 2017

Gegrepen worden door de concentratie van de jonge bokser, meegaan in de enigszins melodramatische verregende vakantie van Aziatische toeristen of de verwondering ervaren van de paringsdans van twee futen. Om nog maar niet te spreken van het doorleefde portret van een dame met badmuts in een zwembad, de overpeinzing in het melancholisch kinderportret of de fraaie montage met als voorstelling de vrijgezel die alle dagen van de week druk bezig is. Dat soort beelden en nog vele andere viel ons ten deel als jury van de jaarlijkse digitale wedstrijd Foto-Individueel van het Centrum Vrijtijdsfotografie. Misschien jammer dat je de foto's niet als print kunt bekijken maar wel fijn dat je bij elk van de foto's voldoende tijd kunt nemen om de bewondering en verwondering met de fotograaf te delen. Uiteraard valt de mond niet open bij elk van de 1261 ingezonden foto's, maar er was heel veel goeds te zien.

Er kon worden ingezonden in vijf categorieën. *Feest* was met 52 foto's de kleinste inzending en ondanks dat de foto 'color fun' van Cees van Bodegom in zwart-wit was ging deze in deze categorie met de hoogste eer strijken.

Natuur is een geliefd genre, zo bleek uit 338 inzendingen. Opvallend was het aantal heel fraaie macrofoto's; zowel qua techniek en vorm als verbeeldingskracht. Weidse landschappen in zwart wit, zoals bijvoorbeeld *Lonely Stone* van Dave Sleijster, werden afgewisseld met poëtische en dromerige beelden waarin de natuur als persoonlijke expressie werd gebruikt. Een mooi voorbeeld daarvan is de foto 'de vleesetende planten' van Steffie van de Brink. De foto van Carolien de Gijdt met de humorvolle titel 'even zwaaien' ging uiteindelijk met de hoogste score in *Natuur* strijken.

Bij het onderwerp of thema *Vakantie* (152 inzendingen) zagen we foto's die te maken hadden met de eigen vakantiebelevissen én beelden die juist verwijzend waren naar het vieren van de 'vrijheid'. Een mooi voorbeeld van zo'n persoonlijke beleving is de

bronzen foto van Mariëlle van de Wiel 'Italiaans uitzicht'; een welhaast metaforisch beeld dat rust en stilte symboliseert. Mary van Rosenberg

behaalde het hoogste aantal punten met de foto 'zonder titel' waarin de eenzame vakantiegast werd verbeeld; het zou zomaar uit de 'ironische school' van Martin Parr kunnen komen.

Sport is een belangrijke bezigheid van de mens; als beoefenaar en als kijker. Kranten, tijdschriften en de media besteden heel veel aandacht aan sport. Met 86 ingezonden foto's blijft de belangstelling in de vrijetijdsvotografie hierbij een beetje achter. Vinden we het misschien te gewoon, of misschien juist te moeilijk om heel bijzondere beelden te maken. In ieder geval geldt dat niet voor de zes prijswinnende sportfoto's die stuk voor stuk niet zouden misstaan in de maandageditie van een landelijk dagblad. Het beslissende moment is in de rugbyfoto van Marion Keijzer zeker belangrijk maar ook de emotie én het spelplezier maken deze foto top. De hoogste score in dit genre ging naar de bokser van Ad van der Nat waarin concentratie, durf en angst in één portret zichtbaar werden. Knap hoe er zonder dat er echt sprake is van een daadwerkelijke in beeld gebrachte actie, er veel in dit beeld te beleven valt.

Tenslotte de categorie 'Open'. Fijn dat er zo'n categorie is zullen velen denken, zo blijkt uit de 633 ingezonden foto's! Voor de jury ook wel lekker want er is veel te zien en veel te kiezen; uiteindelijk leverde dat 30 prijswinnende foto's op. Een portret met de suggestieve en toepasselijke titel 'out of the dark' van Peter Zegveld was een van de met brons gewaardeerde foto's. Portretten is een geliefd genre in de fotografie en dat zien we terug in zowel het aantal ingezonden portretten als in het aantal onderscheidingen.

De foto 'niet thuis' van Henri Smulders zou je ook een portret kunnen noemen, zonder dat er iemand op staat. Echter het interieur en de verwijzing naar de persoonlijke bezittingen laat je kennis maken met de persoon die er woont of woonde. Een foto met verbeeldingskracht en die impact krijgt door de objecten die zorgvuldig in beeld zijn gebracht. In de foto 'twitteren' van Anneke van Vught voel je je bijna deelgenoot aan het gesprek tussen de twee oude dames; ook wel een mooie titel om te overdenken als het gaat om de huidige, vaak veelvuldig vluchtige, 'verweg-communicatie'.

Zet de Abt Egmond-Binnen van Gerard Oonk (brons) naast het bronzen beeld 'dirty Harry' van Marcel Balken en je ziet in één oogopslag de verscheidenheid in de inzendingen van de open categorie. De strijd om de hoogste eer ging tenslotte tussen twee fotografen die respectievelijk 28 en 27 punten behaalden.

Colette Lukassen met het familieportret 'LuvU' waarin de band tussen de kinderen voelbaar in beeld is gebracht. Edward Hermans met 'je me présente' waarin een jonge vrouw zich met een zekere onverschrokkenheid aan de kijker voorstelt.

Elders op de website worden alle onderscheiden foto's getoond. Er waren ook een groot aantal foto's die net wat minder 'scoorden'. Het is 'all in the game'. Met een tiende verschil de 400 meter hardlopen verliezen kan een verdienste op zich zijn. Met een puntje of wat net niet met je foto onderscheiden worden is jammer, maar mag de waarde van de fotografie voor fotograaf en zijn/haar omgeving er niet minder om maken. Ook dan is meedoen net zo belangrijk als winnen!

De juryleden, Ineke Vijn, Bas Berkhout en Peter van Tuijl, 26 november 2017